

[Den fg. formand]

jø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 167:

Forslag til lov om vandløb.

Af miljøministeren (Lone Dybkjær).

(Fremsat 18/1 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Henning Nielsen (S):

Også det lovforslag, vi her har til behandling, skyldes et ønske hos ministeren om at forenkle. Jeg tror, man har fornemmelsen af – det har vi hørt af det foregående – at det vil vi gerne medvirke til, hvis det da kan gøres på en sådan måde, at det ikke forringer lovgivningen på området.

Det lovforslag, vi har til behandling her, går bl.a. ud på sikring af de danske vandløb og søer. Der er i hvert fald ingen grund til at slække på lovgivningen på området. Det ser ikke for godt ud med vore vandløb.

Tjener forslaget så til bedring af vores miljø, til gavn for afstrømningsforhold i vore vandløb i forhold til nuværende lovgivning på området? Det er jeg ikke helt sikker på. Der er en meget flot formålsparagraf, lad mig bare sige det. Men går man paragrafferne igennem i lovforslaget, er det svært at bedømme, om de nu også lever op til formålsparagraffen.

Hvorfor nu det? Ja, loven er, som vi tidligere har hørt i dag, ikke særlig detaljeret. Det er klart, at når man forsøger at omskrive f.eks. den nuværende vandløbslov og okkerlov, som jo alene indeholder over 100 paragraffer, til en ny lov, der kun indeholder 40–45 paragraffer, så vil loven i forhold til den nuværende lovgivning stå og falde med, hvordan miljøministeren benytter de beføjelser, hun får – hvis ellers loven bliver vedtaget – til udfærdigelse af bindende forskrifter for lovens anvendelse. Det ved vi jo ikke noget om.

Der er dog et område, hvor jeg ved, at læse loven og bemærkningerne til loven helt sikkert kan konstatere, at der sker en svækkelse i for-

hold til den nuværende lov. Det gælder forebyggelsen og bekæmpelsen af okkergener i vore vandløb. Man opgiver hjemmel for statstilskud til nedbringelse af okkergener, afgrænsning af okkerområder skal revurderes, den frie dræningsret skal udvides, og der skal fastsættes lempeligere regler for gendræning af okkerområder.

I bemærkningerne til § 7 i loven siges det helt klart, at nu vil man gå i gang med at påbegynde en revurdering af okkerområdet, som formentlig kan indskrænkes – det læser jeg som »kan indskrænkes«. Det vil ske i samarbejde med Landbrugsministeriet og landbrugsorganisationerne. Jeg vil godt spørge ministeren, om der også kunne være andre organisationer, som havde, skal vi sige interesse i at komme med i at aftale disse nye bestemmelser. Jeg håber i hvert fald, at ministeren vil huske formålsparagraffen i loven, nemlig at det også gælder om at beskytte vore vandløb, når nu ministeren skal til at drøfte disse forhold med landbrugsministeren og landbrugsorganisationerne.

Af disse få bemærkninger skulle det gerne fremgå, at Socialdemokratiet ikke kan støtte lovforslaget, som det foreligger; men jeg vil samtidig gerne gøre opmærksom på, at vores parti har stor interesse for sagen her, og at vi vil medvirke aktivt i udvalgsbehandlingen til en forbedring af dette lovforslag.

Rønholt (KF):

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at der har været lovgivning på området i mere end 700 år. Det er ikke så mærkeligt, for der har altid været erhvervsinteresser i vandløb; det drejer sig ikke kun om fiskeinteresser, men også vandkraftens anvendelse til industrielle formål og vandafstrømningshensyn til sikring af landmændenes dyrkningsinteresser har været gældende.

Vandløbenes betydning og placering har i den forbindelse givet anledning til megen historieskrivning, men også til mange konflikter. Det er måske derfor, at historieboerne er skrevet om dem.

Mere og mere trænger også naturbeskyttelseshensynet sig på. Det er en naturlig konsekvens af vandløbenes ændrede betydning og befolkningens større og større rekreative behov.